

נשים. לכן קבע ברקת את שמיעת זעירעור כבר למחרת היום - טוב בניגוד לתקנון.

בשבל ראובן ברקת היה זה יום גדול. יצת העולם הזה - כוח חדש היתה היחידה שהצביעה נגד בחירתו לכהונה רמה זו. נגאום הככורה שלו בכנסת, בישיבת ה' ראשונה, נימק שלום כהן מרוע הסרות ל' ברקת התכונות היסודיות לכהונה, המחייבת התעלות מעל לאינטרסים מפלגתיים, וגישה ממלכתית ללא משוא-פנים. הוא אמר ש' ברקת הוא עסקן מפלגתי אסור, שימלא כל תפקיד מפלגתי.

עתה הניעה שעתו של ברקת לנקום את נקמתו - ותוך כדי כך לחזקתו עד כמה צדק שלום כהן באותו נאום.

מייד בפתחת הישיבה, פתח ברקת ב' קריאת הודעה הגיוני שלו. לא זה בלבד שלא היתה חוקית מבחינת התקנון, לא זה בלבד שהחברה מבלי לשמוע כלל את דברי האיש שגונה, אלא שהכילה עלילות סליליות שלוחות-רסן, האשמות בכגידה ודבריידיבה אחרים, שאורח רגיל היה משלם עבורם ביוקר בבית-המשפט.

כפך הכל - הודעה שהיתה מת' אימה ליושבי-ראש הסובייט העל' יון בארץ מולדתו.

במסע-הלינין של העיתונות, למחרת היום, תואר מה שהתרחש לאחר מכן כהצגה 'אכסטיביציוניסטית' של אורי אבנרי, כסגן דל שוער במזיד, וכיוצא באלה. מה ש' אירע באמת רשום בפרוטוקול הישיבה, ה' מתפרסם להלן במלואו:

היו"ר ר. ברקת: חברי-הכנסת, לפ' ני שנסמע את דברי יושבי-ראש ועדת-הכנסת של החלטת ועדת-הכנסת, אני רואה חובה לעצמי לומר לחברי-הכנסת את הדברים ה' באים:

ישיבת הכנסת אתמול, בה נדונה הצעת סיעת העולם הזה - כוח חדש להביע אי' אימון לממשלה, עשה חברי-הכנסת שלום כהן, אשר בהצהרת-האימונים שלו התחייב לשמור אימונים למדינת-ישראל, מעשה מח' פרי...

אורי אבנרי: כבוד היושבי-ראש... קריאות: שב, בלום פיד' אורי אבנרי: כבוד היושבי-ראש... היו"ר ר. ברקת: חברי-הכנסת אבנרי,

אבקש לא להפריע. אורי אבנרי: כבוד היושבי-ראש, אני מבקש לדעת...

היו"ר ר. ברקת: חברי-הכנסת אבנרי, אני קורא אותך לסדר. אורי אבנרי: אני מבקש לדעת: לפי איזה סעיף בתקנון נמסרת ההודעה הזאת? כאן זה לא סובייט עליון ליושבי-ראש אין שום סמכות למסור הודעות כאלה.

(צעקות באולם). היו"ר ר. ברקת: חברי-הכנסת אבנרי, אני קורא אותך בפעם השנייה לסדר. אורי אבנרי: כן לא גוף סאליניס' ט'ו אין לך סמכות למסור הודעה כזאת! היו"ר ר. ברקת: אנחנו מפסיקים את הישיבה לחמש דקות. אני מבקש מאת הסדרנים שלא לאפשר לחברי-הכנסת אבנרי להשתתף בישיבת הכנסת, בהתאם לתקנון.

(הישיבה נספקה לחמש דקות). (הישיבה הודשה בשעה 11.08).

היו"ר ר. ברקת: חברי-הכנסת, אני קורא בפניכם את סעיף 69 (א) של תקנון הכנסת האומר: 'הפר חברי-הכנסת את הס' דר בישיבות הכנסת, או שפגע בכבוד ה' יושבי-ראש, רשאי היושבי-ראש להעמיד, ל' לא יוכוח, להצבעה להוציא את החבר מה' ישיבה'.

בהתאם לסעיף זה, אני מעמיד להצבעה את ההצעה להוציא את חברי-הכנסת אבנרי מן הישיבה הזאת.

(צעקות באולם). היו"ר ר. ברקת: חברי-הכנסת אבנרי, אני קורא אותך בפעם השנייה לסדר. אורי אבנרי: כן לא גוף סאליניס' ט'ו אין לך סמכות למסור הודעה כזאת! היו"ר ר. ברקת: אנחנו מפסיקים את הישיבה לחמש דקות. אני מבקש מאת הסדרנים שלא לאפשר לחברי-הכנסת אבנרי להשתתף בישיבת הכנסת, בהתאם לתקנון.

(הישיבה נספקה לחמש דקות). (הישיבה הודשה בשעה 11.08).

היו"ר ר. ברקת: חברי-הכנסת, אני קורא בפניכם את סעיף 69 (א) של תקנון הכנסת האומר: 'הפר חברי-הכנסת את הס' דר בישיבות הכנסת, או שפגע בכבוד ה' יושבי-ראש, רשאי היושבי-ראש להעמיד, ל' לא יוכוח, להצבעה להוציא את החבר מה' ישיבה'.

בהתאם לסעיף זה, אני מעמיד להצבעה את ההצעה להוציא את חברי-הכנסת אבנרי מן הישיבה הזאת.

(צעקות באולם). היו"ר ר. ברקת: חברי-הכנסת אבנרי, אני קורא אותך בפעם השנייה לסדר. אורי אבנרי: כן לא גוף סאליניס' ט'ו אין לך סמכות למסור הודעה כזאת! היו"ר ר. ברקת: אנחנו מפסיקים את הישיבה לחמש דקות. אני מבקש מאת הסדרנים שלא לאפשר לחברי-הכנסת אבנרי להשתתף בישיבת הכנסת, בהתאם לתקנון.

(הישיבה נספקה לחמש דקות). (הישיבה הודשה בשעה 11.08).

היו"ר ר. ברקת: חברי-הכנסת אבנרי, אני קורא אותך בפעם השנייה לסדר. אורי אבנרי: כן לא גוף סאליניס' ט'ו אין לך סמכות למסור הודעה כזאת! היו"ר ר. ברקת: אנחנו מפסיקים את הישיבה לחמש דקות. אני מבקש מאת הסדרנים שלא לאפשר לחברי-הכנסת אבנרי להשתתף בישיבת הכנסת, בהתאם לתקנון.

נרי, אני פונה אליך בפעם האחרונה. מנחם פרוש: תעזוב את הכנסת ות' ציל את כבודוהו היו"ר ר. ברקת: אני מבקש שתעי זוב את אולם המליאה של הכנסתו מרדכי ביבי: אי-אפשר שיחיד בכנסת יעשה דין לעצמוהו היו"ר ר. ברקת: אבקש את הסדר' נים למלא את הוראת התקנה. (הסדרנים מרחיקים את ח"כ אורי אבנרי מאולם המליאה). מנחם פרוש: בוז לכם, בוז לאלה ה' מבזים את הכנסת. קריאות: בוז לכם.

"הייתי בוז לעצמי..."

פרוטוקול זה מראה שלא היה כאן שום סקנדאל מפורק מצד העולם ה' זה. אבנרי קם ופנה באדיבות מירבית אל היו"ר, וזה הגיב - כנראה בגלל מצפוני הרע - בקיצוניות מדהימה. אחרית הלינין ששררה באולם שימשה רקע נאה לפרשה.

אבנרי עצמו מסר לעיתונאים: "הייתי בוז לעצמי אינני יושבתי ושתקתי בשעה שעסקן מפלגתי ממדרגה שנייה משמיע את שלום כהן כבודו במדינה.

"שלום כהן היה שותפי לא רק כ' מאבקים ציבוריים, בכנסת ובעתון, אלא גם במלחמה מסוג אחר, בה נתן את ההוכחה העליונה לגאמנותו למולדת.

"אילו יצאתי בשקט מן האולם, הייתי יוצר את הרושם שאני משי' לים עם הזועה."

בתוך האולם נמשכה ההצגה הסטאל' ניסטית. שלום כהן השמיע את עירעורו על ההחלטה, קרא את ההודעה שביקש למסור לוועדת הכנסת ערב לפני כן (ראה מסגרת בעמוד 12) והסביר מה אירע ב' חזרה. מרוב קריאות שינאה, כגון "לא רוצים לשמוע אותך", לא ניתן לו כמעט לסיים משפט אחד.

לאחר מכן נשא יו"ר ועדת-הכנסת, יש' ראל ישעיהו, נאום מתחסי, ואז נערכה ההצבעה האוטומטית. רק תופיק טובי הצ' ביץ נגד הגירוש.

בהצבעה זו התלכד המימסד מי' קיר אל קיר, מגח"ל והמרכז ה' חופשי ועד מפ"ם, כשמק"י בולטת בהיעדרה.

כפי שזקבע מראש בסיעה, קם שלום כהן, אסף את ניירותיו ונטש את האולם ללא התנגדות פיסית.

כגנבים בלילה

כ' זה נעשה כמעט במחירת - כמע' כ' שה גנבים בלילה. כי עוד בראשית היום פקד יו"ר הכנסת שלא לתת לשום צלם עתונות וטלוויזיה להיכנס לכנסת. האולם נסגר הרמטית - כדי שהציבור לא יראה כמו עיניו מה מתרחש בבית-המחוקקים שלו.

בכל זאת הופיעה הטלוויזיה - אחרי מעשה. היא הוזמנה עלידי ראובן ברקת - כדי לצלם אותו ונאום-השמעה נוסף שלו. ראש צוות הטלוויזיה פנה אל אבנרי, קבע עימו שעה לצילום ראיון נגדי, להש' מעת טענותיו. אולם ברגע האחרון הופיע האיש שוב אצל אבנרי, ביקש סליחה ו' הסביר כי - נגמרו חומרי-צילום שלו.

רק לאחר מכן נודע כי יו"ר ה' כנסת עשה מעשה שהביא את ה' סמאליניזם לשיא: הוא אסר על הטלוויזיה לראיין את אבנרי, לא רק בתוך הכנסת אלא גם מחוצה לה! מנהל שירותי-השידור קיבל את הפקודה.

הוא לא היה שונה משאר כלי-התקשורת של המימסד. העתונות נהגה בפרשה כולה באופן מחפיר. לא רק עתוני המפלגות, אלא גם מעריב, ידיעות אחרונות ו'הארץ פירסמו מאמרי-השמעה קיצוניים, מבלי לתת לאבנרי וכהן את ההזדמנות להשיב.

בלט לטובה דווקא הרדיו, שערך כמה ויכוחים שקולים, לפי כללי ההגינות ה' עתונאית. מלבד קרן-אור זו, ודבריהם שוב כי רוח סטאלין השתלטה על ישראל.

כשם שחמא גורר חמא, כשם שפשע גורר פשע, הביאה מוזימתו של י. ש. שפירא, לכפיית מישטר גזעניתיאוקראטי על המדינה, ל' השתוללות מוטאליטרית של כל זרועות המימסד.

הוא לא היה שונה משאר כלי-התקשורת של המימסד. העתונות נהגה בפרשה כולה באופן מחפיר. לא רק עתוני המפלגות, אלא גם מעריב, ידיעות אחרונות ו'הארץ פירסמו מאמרי-השמעה קיצוניים, מבלי לתת לאבנרי וכהן את ההזדמנות להשיב.

בלט לטובה דווקא הרדיו, שערך כמה ויכוחים שקולים, לפי כללי ההגינות ה' עתונאית. מלבד קרן-אור זו, ודבריהם שוב כי רוח סטאלין השתלטה על ישראל.

כשם שחמא גורר חמא, כשם שפשע גורר פשע, הביאה מוזימתו של י. ש. שפירא, לכפיית מישטר גזעניתיאוקראטי על המדינה, ל' השתוללות מוטאליטרית של כל זרועות המימסד.

הוא לא היה שונה משאר כלי-התקשורת של המימסד. העתונות נהגה בפרשה כולה באופן מחפיר. לא רק עתוני המפלגות, אלא גם מעריב, ידיעות אחרונות ו'הארץ פירסמו מאמרי-השמעה קיצוניים, מבלי לתת לאבנרי וכהן את ההזדמנות להשיב.

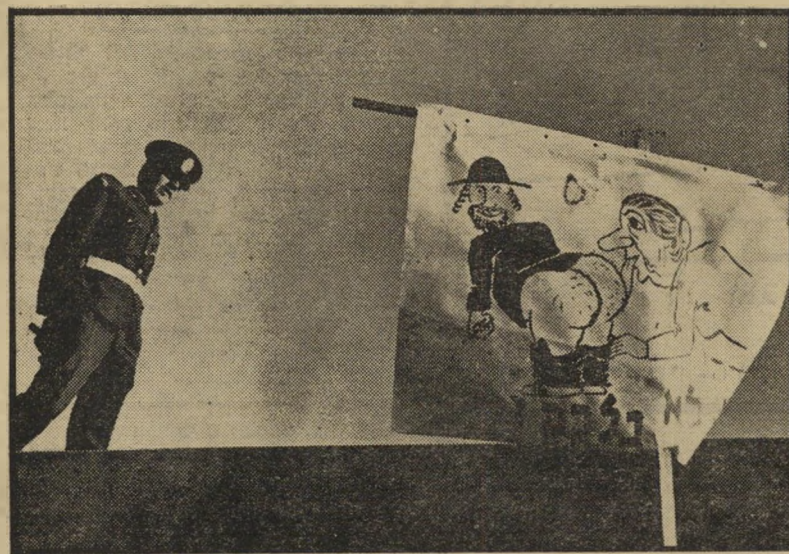
לכתב זנכה

ההתנגדה

מה יהיה אם אמו של המשיח תהיה נוצריה? גם אחרים דיברו על טוהר הגזע. גולדה - לא נלקח. ירדנו כבר מהעצים. לא תשחטנו בסחיטה כשרה. אינני רוצה להיות יהודי סוג ב'. הכנסת איננה בית-כנסת. כן קראו אחרות מעשרות הכרות ש' נישאו בידי המפגינים, בהפגנה הגדולה ש' נערכה ביום השני השבוע מול בניין ה' כנסת, עת בתוך הבניין החל הדיון בהצעת

פרנק, מתנדב הולנדי שעלה לארץ, הת' נזב לצה"ל, נפצע בקרב וכחוצאה מכך איבד את שתי רגליו. כאשר החליטה ה' ממשלה לקבוע מיהו יהודי במדינת-ישראל לפי פקודת הרבנים, גילה שהוא איננו יהודי לפי החוק החדש. האם איבדתי את שתי רגלי לשוא? שאל את ראש הממשלה במכתבו. מה עלי לעשות? *

נקודה זו אירעה סציה קטנה, ש' לימדה יותר מכל דבר אחר על מהות המאבק בין הדתיים לחילוניים: כאשר בק'

"גולדה - לא נלקה!"

זועק שלטי נוכח הבעתו החייכנית של אחד מסדרני הכנסת. היתה זו תרומתו ומטי טלמור, שני גימנוזיסטים תל-אביביים.

החוק שנועדה לפגוע בפסקה-הדיון של בית-הדין העליון בפרשת רסין בני שליט ואשתו הסקוטית חסרת-הדת, לקדם את הכפייה הדתית בישראל צעד נוסף, להעמיד את המרירות בקרב הרוב הדומם, החילוני, בעם, ובכך לגרום לפילוג בקירבו בשעה חמורה זו, ולהחתיים את תרמיתה של מדינת ישראל ברחבי העולם בחותם של מדינה דתית, כדוגמת סעודיה ומדינות דומות.

יש לא נשא נאום בפני כ-3,000 מפ' גינים שנאספו ברחבת-הכנסת. השלטים הדוממים בידיהם אמרו את שבילבם. במקום הנאומים המקובלים, הקריא דן בן-אמוץ בפני האופלים את מכתבו של חנן

עו מבצע למיקרופון מפיו של דן בן-אמוץ המילים, "מה עלי לעשות?", פרץ בצעקה היסטורית קטוע הבוש-כיספה: "להתגייס!" הקהל הדומם, שהאזין מזועזע למכתב הרמטני, נפנה בתדהמה לעבר הקנאי הדתי, שהיתה לו החוצפה התהומית להעני ולבוא למתנדב קטוע הרגליים בתביעות נוספות. מספר המומי-מוח הסתערו עליו, ורק ב' קושי נעצרו עלידי מוחות מתונים יותר. היתה זו סציה יוצאת-דופן, יחסית ל' נושא הכאוב, התנהלה ההפגנה על מי' מנחות - למרות נסיונות ההסתערות מצד המפגינים לעבר שער-הכנסת, למרות הצלחתם של צעירים כוודים פה ושם להתגבר על משמרי-הכנסת ולחדור פנימה